

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 6-A DUPĂ RUSALII
*(Vindecarea slăbănogului
din Capernaum)*

†CINSTIREA SFINTEI ICOANE
PRODROMIȚA DE LA MUNTELE ATHOS
SF. MC. PROCLU ȘI ILARIE;
SF. CUV. MIHAIL MALEINUL;
SF. VERONICA

În Duminica a 6-a după Rusalii, pericopa
Evanghelică de la Matei cap. 9, 1-8, ne
vorbește despre minunea săvârșită de Hristos
în cetatea Capernaum, unde a vindecat un
om paralizat (un slăbănog), iertându-i mai
întâi păcatele și apoi, cu aceeași putere
dumnezeiască, ridicându-l din boală.

Multe fapte minunate a săvârșit
Mântuitorul Hristos în orașul
Capernaum, așezat pe malul
lacului Ghenizaret în Galileea și mult a fost
legat sufletește de locuitorii acestuia, încât
Sfinții Evangheliști au numit Capernaumul
„Cetatea Sa”. Aici a vindecat pe slujitorul
sutașului roman, a înviat pe fiica lui Iair,
mai marele Sinagogii, de la vama cetății a
chemat pe Matei la misiunea de apostol, și
tot aici sau în împrejurimi a săvârșit multe
vindecări de boli și a izgonit demoni. Prin
aceste fapte și minuni a dovedit Hristos atât
puterea Sa dumnezeiască, că este cu adevărat
Fiul lui Dumnezeu, dar și nemărginita Sa
iubire milostivă față de omul aflat în boală
și suferință, în încercare și deznădejde sau
robit de păcate și părăsit sau uitat de semenii
săi.

O astfel de minune ne relatează și Sfânta
Evanghelie de astăzi, cu vindecarea
sufletească și trupească a unui om slăbănog,
adus în fața Mântuitorului pe patul său de
suferință de către 4 semenii de ai săi, oameni
plini de credință și având un exemplar și
binecuvântat curaj în a-l ajuta pe cel
suferind. Gestul și credința lor, precum și
starea jalnică a bolnavului au impresionat
atât de mult pe Mântuitorul, încât fără nici
un alt dialog S-a adresat direct slăbănogului
zicând: „Îndrăznește fiule, iertate sunt
păcatele tale” (Mt. 9, 2). Se dezvăluie aici, în
aceste cuvinte, taina vieții acelui slăbănog,
dar și ordinea, rânduiala vindecării acestuia.
Hristos îl vindecă întâi la suflet, iertându-i

IERTARE ȘI VINDECARE PRIN CREDINȚĂ

ca un Dumnezeu păcatele, arătând că la
rădăcina bolii sale trupești stătea o boală
mai grea, cea a păcatelor săvârșite, care-i
țineau sufletul robit. Mai de preț era deci
iertarea păcatelor sau ridicarea lui din
slăbănogirea adusă de păcat sufletului, fapt
care, a adus cu sine și neputința trupului,
ajuns țintuit pe o targă a durerii și suferinței,
de pe urma păcatelor săvârșite până atunci.
De aceea, era nevoie de darul iertării
păcatelor dat doar de Dumnezeu și de
repunerea prin iertare a celui bolnav în
starea firească de fiu al lui Dumnezeu prin
har. De fapt chiar Mântuitorul se adresează
slăbănogului zicând: „Îndrăznește fiule”, și
se iartă păcatele, și apoi și se va da tot de la
Dumnezeu și vindecarea neputinciosului
tău trup. A dăruit întâi Hristos-Dumnezeu
ceea ce era cu neputință să dea un om, adică
iertarea și vindecarea de păcate a sufletului;
și apoi a urmat și tămăduirea trupului,
ridicând pe cel bolnav de pe patul suferinței.
Și a făcut așa pentru a mostra pe cărturarii
prezenți care cărteau în fața faptei săvârșite
de Hristos și nu credeau în dumnezeirea Sa.
Astfel i-a zis slăbănogului în fața tuturor,
răsplătind deopotrivă și credința celor care
l-au purtat și l-au adus în fața Sa: „Ridică-te,
ia-ți patul și du-te la casa ta” (Mt. 9, 6). Și
îndată cel bolnav s-a ridicat, pe deplin

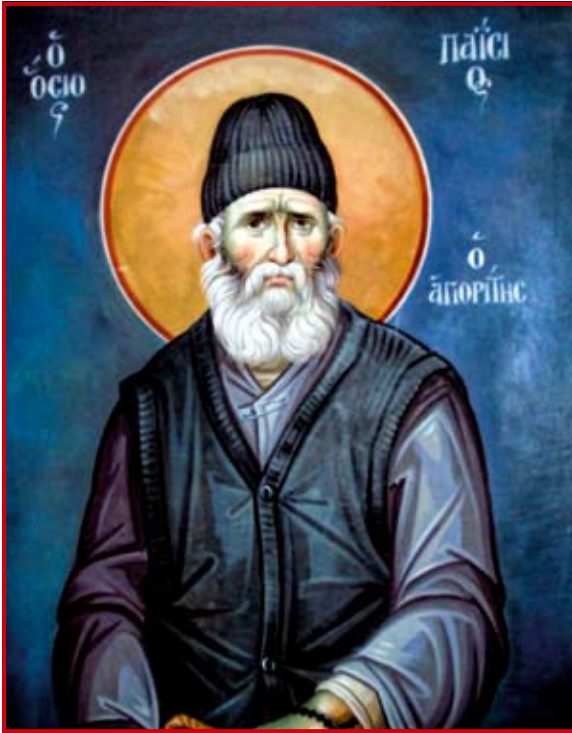
vindecat și s-a dus la casa sa.

Văzând minunea care s-a săvârșit,
mulțimea a dat slavă lui Dumnezeu, deși
nici ei nu au înțeles și nu s-au convins pe
deplin că Hristos, Doctorul cel milostiv, nu
este doar Fiul Omului, ci și Fiul lui
Dumnezeu cel adevărat.

Învățăm și noi din această pericopa
duminicală că Hristos însuși a lăsat în
Biserica Sa, apostolilor și urmașilor lor
aleși, chemați și rânduiți de El în slujirea
celor sfinte, harul și puterea de-a ierta
păcatele, de-a dezlega și lega cele săvârșite
de oameni, de-a tămădui și vindeca toată
boala și suferința, prin credință, post,
rugăciune și fapte milostive. Această lucrare
se împlinește mai ales prin Taina Spovedaniei
și a Sfântului Maslu, săvârșite în Biserică,
locul sigur al vindecării, ridicării și mântuirii
noastre. La fel, exemplul celor patru care cu
credință l-au adus pe slăbănog în fața
Mântuitorului spre a fi vindecat, să fie și
pentru noi toți, un viu îndemn, spre a fi
aproape de cei aflați în suferință, în singu-
rătate și încercați de necazurile vieții, impli-
cându-ne așa cum face biserica noastră, prin
acțiuni caritabile, umanitare și de asistență
socială, pentru a le alina durerile, a-i întări
în credință și a-i aduce la Hristos. ❖

Preot Eugen Moraru

CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL SĂRBĂTORIT PENTRU PRIMA DATĂ CA SFÂNT

În data de 12 iulie 2015 Cuviosul Paisie Aghioritul va fi sărbătorit pentru prima dată ca sfânt. Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice l-a trecut, la începutul acestui an, în rândul sfinților. Iar Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române întrunit în 3-4 iunie 2015 a hotărât înscrierea în calendarul BOR începând cu anul 2016, a Sfântului Cuvios Paisie Aghioritul, cu ziua de pomenire la 12 iulie.

Sa născut în localitatea Farasa din provincia Capadocia (Asia Mică - Turcia) fiind botezat de Sfântul Arsenie Capadocianul care i-a dat numele său. Tatăl său era conducătorul comunității grecești din Farasa și se numea Prodromos, iar mama Evloghia. În urma războiului dintre greci și turci, în anul 1924, s-a făcut un schimb de populație. În luna august 1924, familia sa s-a mutat din Capadocia în nord-vestul Greciei, în localitatea Konița, unde Arsenie a urmat și școala primară, după care a lucrat ca tâmplar. A fost încorporat în armată și a participat la războiul civil care a marcat Grecia din 1945 până în 1950 în calitate de telegrafist.

**„Nu mai trăiesc eu,
ci Hristos trăiește în mine !”**

Merge apoi în Sfântul Munte Athos unde se stabilește la Mănăstirea Esfigmenu. Tunderea sa în monahism se face la Mănăstirea Filoteu, primind numele de Paisie, la 3 martie 1957. Între anii 1958 și 1962 a viețuit la Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului” din Stomio, de lângă localitatea copilăriei sale, Konița. Prezența lui aici a fost

binefăcătoare pentru întreaga regiune. La 11 ianuarie 1966 a primit din mâna duhovnicului său, Cuviosul Tihon, în Chilia Cinstitei Cruci a Sfintei Mănăstiri Stavronichita schima mare. În 1967 s-a dus în zona Katunachia din Muntele Athos și s-a stabilit la Chilia „Sfântul Ipatie” a Mănăstirii Marea Lavră. Anul următor a mers la Mănăstirea Stavronichita, unde a ajutat obștea să treacă de la viața idioritmică la cea chinovială.

În 1979 preia Chilia Nașterii Maicii Domnului - Panaguda, locul pe unde au trecut și au primit ajutor duhovnicesc de la el mii de suflete. Starea sănătății sale, agravându-se începând cu anul 1988, l-a obligat în mai multe rânduri să părăsească Sfântul Munte Athos. La sfârșitul anului 1993 a plecat pentru ultima dată din Sfântul Munte pentru a fi prezent la sărbătoarea Sfântului Arsenie la Mănăstirea „Sfântul Ioan Evanghelistul” din Suroti.

I s-a descoperit o tumoare canceroasă la intestinul gros și s-a luat hotărârea de către medici de a fi operat pe data de 4 februarie 1994. A fost dus apoi să se refacă la mănăstirea din Suroti. Pe 12 iulie 1994, într-o zi de marți, cuviosul și-a dat sufletul în mâinile Domnului. A fost înmormântat la mănăstirea din Suroti, potrivit dorinței sale.

Întreaga lui viață reprezintă un excelent exemplu de trăire ascetică, trezind credință arzătoare și nădejde în Dumnezeu, jertfă de sine și iubire nețârmurită față de aproapele. S-a învrednicit de daruri dumnezeiești și puteri vindecătoare într-o asemenea măsură încât, deși ținea să devină un necunoscut următor al lui Hristos, el a ajuns un reazem renumit pentru fiecare suflet îndurerat. Câți l-au cunoscut au înțeles pe deplin ce înseamnă cuvintele „omul este chipul lui Dumnezeu”. În el s-au împlinit cuvintele Sfântului Apostol Pavel „nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește întru mine.” (Gal. 2, 20)

**Întâlnirea părintelui Cleopa
cu Sfântul Cuvios Paisie**

În anul 1977, la chilia Sfântului Cuvios Paisie Aghioritul a poposit marele du-

hovnic de la Mănăstirea Sihăstria, părintele arhimandrit Cleopa Ilie.

Arhim. Ioanichie Bălan („Ne vorbește Părintele Cleopa”, vol. 15), povestește:

„Numai ce vedem că iese un bătrânel cu barbă albă, cu capul gol: «Oriste, oriste!» Adică, pe grecește «Poftiți, poftiți!» (...) După aceea, el ne-a spus pe nume la toți: «Părintele stareț Victorin de la Sihăstria, părintele Ioanichie, părintele Vartolomeu Florea, părinte arhimandrit Cleopa Ilie, bine ați venit!» Ne-a zis pe nume la fiecare, deși nu ne-a mai văzut și nici noi nu l-am mai văzut (...) Și pe urmă a început a se smeri el: «Tare-i rău pentru un călugăr când îi prisosește numele mai mult decât faptele lui, că Mântuitorul cu vaiul i-a amenințat pe aceia: Vai vouă când vor prisosi numele voastre mai mult decât faptele voastre. Am fugit din Sinai aici, ca să scap de lume, și aici a ieșit iar veste de pustnic. Eu nu sunt pustnic, eu sunt un om păcătos. Dacă ați venit să întrebați ceva, întrebați, că vorbesc...» Și eu am întrebat, că aveam translator: Părinte Paisie, unde se mântuiește omul? (...) Zice: «Dragii mei, cine are trei lucruri: credință dreaptă în Dumnezeu, smerenie și fapte bune, se mântuiește oriunde. Cine n-are acestea nicăieri nu se mântuiește». (...) Și pe urmă a întrebat Ioanichie: «Părinte Paisie, noi am vrea să întrebăm, că părintele Cleopa ar vrea să rămâie în Sfântul Munte, ce zici mata, să rămâie aici?» (...) Și a răspuns pustnicul: «Mănăstirea voastră e misionară, unde vin multe suflete. (El știa tot.) Părintele Cleopa dacă vine în Sfântul Munte se mântuiește ca simplu monah, iar dacă o să stea acolo și o să aibă multă răbdare, se mântuiește ca un apostol»”.

În conferința din 5 martie 2015 la București, Athanasie Rakovalis, ucenic din Grecia al cuviosului, referindu-se la întâlnirea dintre Sfântul Paisie și părintele Cleopa, spunea că după dialogul moderat de translator Cuviosul Paisie l-a luat pe părintele Cleopa în chilia sa, unde au discutat vreme de două ceasuri numai ei doi fără ca Cuviosul Paisie să știe altă limbă în afară de greacă, iar părintele Cleopa altă limbă în afară de română. Cum s-au înțeles e mai presus de înțelegerea noastră, dar sigur, ușor de înțeles pentru trăitorii și vorbitorii duhovnicești. ❖

Sursa – basilica.ro

Pr. dr. Ciprian Florin Apetrei –

„Cuviosul Paisie Aghioritul sărbătorit pentru prima dată ca sfânt”

Text adaptat

BINECUVÂNTĂRI ARHIEREȘTI

Sfântul Nicodim Aghioritul, purtătorul de Dumnezeu

Duminică 5 iulie 2015, am avut parte de o slujbă arhierescă, căci Preasfințitul episcop vicar patriarhal Varlaam Ploieșteanul a oficiat Sfânta Liturghie în biserica noastră.

Despre episcop (gr. *Επίσκοπος* sau *episkopos*; lat. *episcopus*) sau arhieru, trebuie să știm că acesta se află pe prima și cea mai înaltă treaptă a clerului slujitor în Biserica Ortodoxă, și aceasta pentru că el este următor sau succesori al Apostolilor în slujirea și ocârmuirea Bisericii.

Liturgic, toți arhierii sunt absolut egali ca putere harismatică sau sacramentală, indiferent că sunt simpli arhierii vicari, episcopi, arhiepiscopi, mitropoliți sau patriarhi. Ei au moștenit drepturile și puterile prin succesiunea neîntreruptă a hirotoniei de la Sfinții Apostoli, ai căror urmași direcți sunt. Episcopii au dreptul și puterea de a săvârși toate sfintele slujbe și toate Sfintele Taine din Biserică, fără nici o excepție, precum și dreptul de a transmite, prin hirotonie, această putere, întregă – arhierilor, parțială – preoților și diaconilor. Doar episcopii pot sfinți Sfântul și Marele Mir, hirotoni preoți și diaconi, sfinți biserici și antimise.

Arhierul este înainte-stătător sau protosul (cel dintâi în slujire) oricărei adunări de cult la care ia parte, indiferent dacă slujește sau nu. În această calitate îi sunt rezervate anumite acte și formule liturgice, îndeosebi cele pentru bine-

cuvântare (ca de exemplu: urarea „Pace tuturor”), pe care le rostește chiar atunci când nu slujește, ci doar asistă la serviciul divin.

În slujirii liturgice, arhierul reprezintă pe Mântuitorul Însuși, ca mare preot sau arhieru; de aceea, el slujește de obicei cu fast și solemnitate, numai în sobor, adică însoțit și ajutat de preoți și diaconi, precum și de membri ai clerului inferior. Deținând însă deplinătatea puterii slujitoare, arhierul poate sluji și singur, atunci când voiește, când se află în situații excepționale, sau când nu dispune de preoți și diaconi (ca de exemplu în călătorie, pe câmpul de război, când este singur în chilia sa etc).

El dă binecuvântarea asupra credincioșilor cu amândouă mâinile, după exemplul Mântuitorului (vezi Luca 14, 50) și are dreptul de a fi pomenit la ectenii și în diferite momente din sfintele slujbe, în cuprinsul eparhiei pe care o păstorește, iar în alte eparhii numai acolo unde slujește sau asistă la serviciul divin din biserică.

Tot arhierilor – individual sau adunați în sinoade – le aparține dreptul de a supraveghea săvârșirea corectă a cultului și de a lua hotărâri privitoare la rânduiala serviciilor divine în eparhiile respective.

Spre bucuria noastră, în parohia Șerban Vodă primim des vizite ale arhierilor. La sărbători împărătești sau hram, participăm la slujbele arhieresti, având parte astfel de îndoite binecuvântări.

Despre Sfântul Nicodim Aghioritul putem spune că a fost un vas ales a lui Dumnezeu, care în aproape 60 de ani de viață (1749-1809) a dat lumii creștine o comoară neprețuită: opere și traduceri de mare importanță pentru ortodoxie. Înzestrat cu o memorie fenomenală și cu o inteligență deosebită, atras de viața călugărească, și-a trăit cea mai mare parte a vieții în Athos, căutând să redea în primul rând comunităților monahale zestrea de gândire și trăire duhovnicească a Sfinților Părinți. Așa s-a născut „Filocalia”, alcătuită împreună cu Macarie al Corintului, o culegere de scrieri patristice, publicată în 1782 la Veneția. Amintim apoi „Războiul nevăzut”, „Pidalionul” – culegere de canoane, „Paza celor cinci simțuri”, „Hristoitia”, „Viețile Sfinților” sau „Tâlcuire la epistolele Sfântului Apostol Pavel”. Să spunem că Sfântul Nicodim a corectat și pregătit pentru tipar scrierile complete ale Sfântului Grigorie Palama, o adevărată lucrare dogmatică și mistică de mare valoare. Dar lucrarea a fost distrusă la Viena pe timpul războiului, aceasta fiind o mare pierdere pentru Ortodoxie.

Sfântul Nicodim a fost teologul unei ample mișcări din Muntele Athos numită „mișcarea colivarilor”. Importanță este și preocuparea sa pentru revitalizarea isihasmului, dar și pentru „deasa împărtașanie”, desigur cu luarea aminte la curăția sufletească și pregătirea necesară.

Știm că și-a dorit să vină în Moldova pentru a-l întâlni pe Cuviosul Paisie de la Neamț, dar nu a fost posibil. Se presupune că au corespondat, locurile comune din operele lor indicând o apropiere duhovnicească între cei doi. Amândoi au încercat o reactualizare a isihasmului prin punerea lui pe baze noi, adică prin practicarea rugăciunii minții în viața de obște și în viața cultică a mănăstirilor.

Pentru viața sa ascetică și întreaga sa operă, Biserica Ortodoxă l-a canonizat și-l prăznuiește în fiecare an pe 14 iulie. ❖

PELERINAJ ÎN MOLDOVA 31 iulie – 1 august 2015

Doriți să ajungeți la unele din cele mai importante mănăstiri din Moldova: Văratec, Agapia, Sihăstria, Secu și Neamț? Vreți să vă închinați la Sfintele Moaște și icoane făcătoare de minuni? V-ați propus să ajungeți la mormântul părintelui Cleopa Ilie de la Mănăstirea Sihăstria? Iată doar câteva motive să participați la acest pelerinaj de suflet. Pentru înscriere și informații, dna Magdalena Pencea – 0724 277 905
Preț: 195 lei

12 IULIE – CINSTIREA SFINTEI ICOANE „PRODROMIȚA” DE LA SCHITUL ROMÂNESC PRODROMUL

În lumea ortodoxă sunt mii de icoane ale Maicii Domnului cu Pruncul, făcătoare de minuni. Sigur, toate icoanele, ca ferestre către Cer sunt făcătoare de minuni prin puterea dumnezeiască și sfințitoare ce vine de la cei reprezentați în icoană. În România avem multe asemenea icoane: spre exemplu cea a Maicii Domnului de la mănăstirile Ghighiu, Nămăiești, Rarău, Căldărușani, Neamț, Dintr-un Lemn. În București amintim doar pe cea de la biserica Grădina Icoanei, Mihai Vodă sau icoana Prodromița de la Schitul Darvari și de la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului.

Despre povestea acestei ultime icoane vom vorbi în continuare. Căci ea este una din puținele icoane care s-au pictat în chip minunat, nefiind decât parțial sau deloc făcute de mâna omului, a pictorului de icoane.

Istoria pictării Sfintei Icoane

Povestea începe la anul 1863, când cuvioșii Nifon și Nectarie, care ridicau schitul românesc Prodromul, căutau pe cineva priceput care să zugrăvească o icoană a Maicii Domnului. Au vrut ca

acel iconar să fie nu numai un pictor priceput în arta și erminia icoanei ortodoxe, dar și un creștin evlavios. Vroiau ca acesta să picteze icoana cu post și rugăciune. Și au găsit un asemenea iconar, pe numele său Iordache Nicolau. Acesta se apucă de lucru cu toată buna cuviință, cu rugăciune și ferire de păcate Atelierul se va afla la metocul Bucium de la Iași, metoc al schitului Prodromul, ctitorit tot de cuvioșii Nifon și Nectarie. Dar, ca un făcut, deși era un pictor priceput, nu reușește pentru nimic în lume să picteze Sfintele Fețe ale Maicii Domnului și Pruncului. Parcă ar fi un semn sau o opreliște! După multe încercări eșuate, cu mâhnire în suflet, și chiar speriat, renunță la sfârșitul unei zile să mai continue, și acoperind pictura, părăsește atelierul. A doua zi însă, are parte de o minune, căci icoana i se dezvăluie în toate frumusețea ei, desăvârșit pictată.

Pentru a întări credibilitatea acestei întâmplări, va da o mărturie scrisă, datată 29 iunie 1863, și care se găsește astăzi în arhiva Schitului Prodromul de la Athos. „Eu, Iordache Nicolau, zugrav din târgul Iași, am zugrăvit această sfântă icoană a Maicii Domnului cu însăși mâna mea, la care a venit o minune: după ce am isprăvit veșmintele, după meșteșugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez fețele Maicii Domnului și a lui Iisus Hristos. Privind eu la chipuri, cu totul a ieșit din potrivă, pentru care foarte mult m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meșteșugul. A doua zi, după ce m-am sculat, am făcut trei metanii înaintea Maicii Domnului, rugându-mă să-mi lumineze mintea, să pot isprăvi sfânta ei icoană. Când m-am dus să mă apuc de lucru, am aflat chipurile drese desăvârșit, precum se vede. Văzând această minune, n-am mai adaos a-mi pune condeiul, fără numai am dat lustrul cuviincios, deși o greșală a fost aceasta că am dat lustru la o asemenea minune.”

Minuni ale Sfintei Icoane

Minunile au început chiar în țară, înainte de plecarea icoanei în Sfântul Munte.

Fiindcă ieșenii se opuneau strămutării Sfintei icoane la Muntele Athos, Cuvioșii Nifon și Nectarie hotărăsc să plece cât mai grabnic. Ajungând seara târziu la episcopia din orașul Huși, au fost întâmpinați de o mulțime de oameni care veniseră să se tămăduiască. De acolo, icoana ajunge la Bârlad și este găzduită de catedrala orașului. Aici s-au săvârșit numeroase minuni. Una dintre ele, a fost reținută în mod deosebit. În oraș se găsea un învățător foarte înțelept și cult, dar necredincios. Acesta, auzind de venirea sfintei icoane a trimis trăsura ca aceștia să vină cu icoana la casa sa. Părinții însă au refuzat, considerându-l ca lipsit de cuviință. La insistențele acestuia care a trimis de trei ori trăsura și ale unor maimari ai zilei, cuvioșii au consimțit. Spre uimirea tuturor, icoana a sporit în greutate încât a fost nevoie de patru oameni să o poarte. Trăsura nu a suportat greutatea care, se pare, sporea continuu și a cedat, dezmembrându-se. S-a înțeles că Maica Domnului nu voiește să meargă la învățător, icoana recăpătându-și greutatea obișnuită de îndată ce s-a renunțat la intenție, fiind dusă foarte ușor înapoi în Catedrală.

Ajungând la Muntele Athos, icoana continuă să săvârșească minuni. Cuviosul Inochentie, un monah aflat pe patul morții, care încetase să mai mănânce de trei săptămâni, s-a trezit minunat din somn și cu puteri sporite a cerut să fie dus în biserică, unde s-a rugat Maicii Domnului. Întors în chilie schimbat, și-a pus cămașă curată, a cerut să se împărtășească cu Sfintele Taine, apoi, după o jumătate de oră, a trecut la cele veșnice cu totul senin.

Icoana Prodromița la noi în țară

Sunt multe minunile care se fac la această sfântă icoană, Maica Domnului răspunzând rugăciunii cu lacrimi pe care o fac mulți pelerini. Pentru că și cei din țară aveau dorința de a o avea, au fost făcute mai multe copii care se află acum la mănăstiri și biserici din România. De exemplu, cea de la Schitul Darvari din București a fost pictată în Sfântul Munte în 1922. Ceva mai devreme, în anul 1898, un elev cadet, pe nume Neagu Costache pictează o copie pentru Episcopia Galați. O replică deosebită, pictată la Iași, a cărei ferecătură a fost adusă din Grecia se află la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului, care are ca hram și Cinstirea icoanei Prodromița. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 12 IULIE - 19 IULIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 12 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Rusalii (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 15 iulie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 17 iulie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 18 iulie	07 ³⁰ -10 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie
Duminică 19 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic) – Utrenia, Sfânta Liturghie